ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (Μάρκ. β΄ 1-12)
24 Μαρτίου 2019

Εἶναι συγκλονιστικὸ τὸ περιστατικὸ ποὺ περιγράφεται σήμερα στὴν εὐαγγελικὴ περικοπή, καὶ ἀφορᾶ στὴ διάθεση μὲ τὴν ὁποία πλησίασαν οἱ συνοδοὶ τοῦ παραλυτικοῦ τὸν Χριστό.

Τὰ ἐμπόδια ἦταν τεράστια καὶ ὁ κόσμος πολύς. Αὐτονόητα ἦταν ἀδύνατον νὰ πλησιάσει κάποιος τὸν Κύριο. Αὐτὸ ὅμως ποὺ εἶναι ἀδύνατο γιὰ τὴ λογικὴ εἶναι δυνατὸ πάντα γιὰ τὴν πίστη. Αὐτὴ μπορεῖ νὰ ξεπερνᾶ ὅλα τά ἐμπόδια, ὅπως ἔγινε καὶ στὴν σημερινὴ περίπτωση. Ἡ πίστη σήκωσε ἀκόμη καὶ τὴ στέγη. Ἔκανε τοὺς ἀνθρώπους ποὺ εἶχαν ἀγάπη εὑρηματικούς. Αὐτὴ ἡ δύναμη τῆς διάθεσης τῶν ἀνθρώπων ἔκανε τὸν Ἰησοῦ νὰ θεραπεύσει πρῶτα τὴν αἰτία τῆς ἀσθένειας, δηλαδὴ τὴν ἁμαρτία, καὶ ἀμέσως μετὰ τὴν ἴδια τὴν ἀρρώστια, δηλαδὴ τὴν παραλυσία.

Μᾶς βάζει σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας ν’ ἀκούσουμε αὐτὸ τὸ περιστατικό, τὴν ἴδια ἡμέρα ποὺ προβάλλει τὴν ἱερὴ προσωπικότητα τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης. Καὶ αὐτὸ ἐπειδὴ ὁ θεόπνευστος αὐτὸς Πατέρας μελέτησε πολὺ καὶ μίλησε γιὰ τὴν σῶζουσα τὸν ἄνθρωπο θεία Χάρη.

Εἶναι σημαντικὸ νὰ κατανοήσουμε τί εἶναι ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ. Θὰ λέγαμε μὲ ἁπλὰ λόγια ὅτι εἶναι ἡ μυστικὴ καὶ ἀθόρυβη παρουσία Του στὴν καθημερινότητά μας. Ἡ παρουσία ποὺ ἔρχεται κοντά μας ἐλεύθερα, ἐπειδὴ Τὸν θέλουμε καὶ Τὸν ἀναζητᾶμε. Εἶναι ἡ παρουσία ποὺ φέρνει στὸν καθένα μας ἀμέτρητες εὐλογίες. Εὐλογίες ποὺ συνειδητοποιοῦμε ἤ ὄχι. Ποὺ ἐντοπίζουμε ἤ ποὺ προσπερνοῦμε καὶ εἶναι ὅλες καρποὶ τῆς ἀγάπης Του.

Ἡ κεντρικὴ ἰδέα τῆς διδασκαλίας τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ὅπως καὶ ὁλόκληρης τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι πώς, γιὰ νὰ δέχεται ὁ ἄνθρωπος τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ, πρέπει νὰ τὸ θέλει. Τίποτε στὴ ζωή μας δὲν γίνεται μαγικὰ καὶ αὐτόματα. Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο ἐκφράζεται αὐτὴ ἡ ἐλεύθερη βούλησή μας εἶναι διπλός. Πρῶτα ἐπιμένουμε μὲ τὴν προσευχή μας «ἔρχου Κύριε» καὶ κατόπιν τὸ φροντίζουμε μὲ τὸν τρόπο τῆς ζωῆς μας.

Ἡ πραγματικότητα σήμερα φανερώνει νὰ ζητᾶμε ἀπὸ τὸν Θεὸ ἀμέτρητα ὑλικὰ ἀγαθά. Ζητᾶμε ὑγεία, ζητᾶμε πρόοδο γιὰ μᾶς καὶ γιὰ τά παιδιά μας. Ζητᾶμε νὰ προσθέσει χρόνο στὴ ζωή μας. Ζητᾶμε πράγματα πρόσκαιρα καὶ φθαρτά. Ζητᾶμε

γῆ, ἀλλ’ ὄχι οὐρανό. Ζητᾶμε τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ, ἀλλ’ ὄχι Αὐτόν τὸν Ἴδιο. Κι Αὐτὸς σέβεται τὴν ἐλευθερία μας καὶ τὸ αἴτημά μας, γιαυτὸ φαίνεται σὰν ἀπὼν στὴ ζωή μας. Χωρὶς τὴ δική μας συγκατάθεση, ὅσο κι ἄν τὸ θέλει, δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς ἁγιάσει, διότι ἄν θὰ τὸ ἔκανε, θὰ ἀκύρωνε τὴν ἐλευθερία μας, θὰ ἀκύρωνε καὶ τὸν ἑαυτό Του.

Τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ ἀναμένει τὴν ἔμπρακτη συγκατάθεσή μας ποὺ εἶναι ἡ προσευχή μας, ἡ ὁποία γιὰ νὰ ἔχει περιεχόμενο, πρέπει νὰ εἶναι σύμφωνη μὲ τὸν τρόπο ποὺ ζοῦμε. Ἡ εὐθυγράμμισή μας μὲ τὸ θέλημά Του καὶ ἡ καταφυγή μας στὸ πετραχήλι τοῦ πνευματικοῦ εἶναι ἡ δυνατὴ ἀρχὴ μὲ συνέχεια τὴ ζωὴ τῆς μετανοίας.

Στὴ δύσκολη ἐποχή μας οἱ ἄνθρωποι διψοῦν ὅσο ποτὲ γιαυτὴ τὴν λυτρωτικὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ. Κουρασμένοι καὶ ἀπελπισμένοι ἀπὸ ὅλα προσπαθοῦν νὰ βροῦν ἀνάπαυση μέσα ἀπὸ λανθασμένους δρόμους καὶ τοὺς ἀτελέσφορους τρόπους ποὺ μετέρχονται. Ζητοῦν γαλήνη, χαρά, δύναμη καὶ ἀγάπη, ἀλλὰ συνεχί-ζουν νὰ ἀγνοῦν ὅτι αὐτὰ μόνον ὁ Θεὸς τὰ χαρίζει. Ἀκολουθοῦν συστήματα καὶ ἰδεολογίες ποὺ κάνουν λόγο γιὰ θετικὴ ἐνέργεια καὶ ἀναζητοῦν τὴ θετικὴ αὔρα, χωρὶς νὰ ἔχουν ἴχνος θετικῆς κατεύθυνσης πρὸς τὸν Θεό. Νομίζουν πὼς τὸ θετικὸ κλίμα θὰ ἔλθει στὴ ζωὴ κατὰ τρόπο μαγικό, ἐνῶ προσπερνοῦν ἀδιάφορα ἴσως καὶ ἐχθρικὰ τὸν λόγο τῆς Ἐκκλησίας περὶ μετανοίας, ποὺ σωματοποιεῖ τὴν συγχώρηση τῆς ἁμαρτίας καὶ θεραπεύει τὴν ἀρρώστια.

Ἀδελφοί μου,
ὁ τιμώμενος Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς ἀξιολογώντας τὴ διάθεση τῶν συνοδῶν τοῦ παραλυτικοῦ, μᾶς διδάσκει ὅτι ἡ θεραπεία τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ἑστιάζεται στὴ δύναμη τῆς πίστεώς μας ποὺ μαγνητίζει τὴ δύναμη τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία τελικὰ διοχετεύεται θεραπευτικὰ στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν μεταμορφώνει.

Μακάρι μὲ τὴν πρεσβεία του νὰ ἑλκύσουμε τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ στὴν καθημερινότητά μας γιὰ νὰ ἀπολαύσουμε τὴ ζωὴ ποὺ μᾶς ἀξίζει ὄχι μόνο τώρα ἀλλὰ καὶ στὴν αἰωνιότητα. Ἀμήν.